

CURIERUL ARTISTIC

Gazetă de propagandă culturală și artistică. — Apare săptămânal
Redacția și Administrația: str. Ion H. Rădulescu No. 34 - Târgoviște

PROBLEMA propagandei culturale la sate

MI

Până aici am cercetat doar acele categorii de oameni, întâlnite când e vorba de o acțiune culturală, cari nu contribuiesc cu nimic la răspândirea culturii ci din contră, prin faptul că unii sunt proflatori iar alții nechemati, constituiesc o piedică serioasă în calea progresului normal.

Voi toți cari ați primit din partea orientării răzândul sfântului impuls de a veni în ajutorul țărânului împovărat de nevoi, luați în seamă aceste piedici pe cari cu cât le considerați mai grele, ce atât să dispuneți mai multă răbdare, mai multă inimă până când, mai curând sau mai târziu, dar totuși odată și odată, va pătrunde în conștiința tuturor lumina cea binefăcătoare!

De sigur că, pentru această acțiune, trebuiesc puși în rândul întâiu învățătorii

Unul dintre cei mai mari îndrumători ai muncii în afară de școală, Spiru Haret, zicea:

„Corpul didactic, prin cultura lui e chemat în prima linie la această operă. Dacă învățătorul ar considera rolul său ca terminat, îndată ce a dat strict conținutul și felul de muncă pentru care e răsplătit, el ar fi un bun slujbădar dar nu și-ar merita numele de apostol sau care se glorifia și n-ar fi un bun patriot!”

Desigur că în timpurile acestea grele, în cari aproape fiecare învățător, spre a putea trăi, trebuie să se mai ocupe și de alte lucruri cari să producă ceva, apostolatul seferă. Totuși învățătorul trebuie să găsească timp și pentru organizarea culturală a muncii extra școlare. El trebuie să fie conștient de faptul că toate privirile celor dornici de cultură, spre el se

îndreaptă, că toate speranțele țării în a face pe cei îndărătnici să primească lumina cea sănătoasă, de el se razimă.

Învățătorul, acum mai mult de cât oricând, trebuie să fie la înălțime, spre a da viață nouă muncii culturale în satele atât de lipsite de lumină, meritându-și astfel numele de apostol!

Îmi vine în minte o legendă rusă (legenda lui Danco) care se poate adopta atât de bine nevoilor țării și eroismului pe care trebuie să-l manifeste învățătorul, încât merită să fie redată în gradul acestei probleme.

În timpuri îndepărtate, spre o legendă, trăia în mijlocul unei păduri mari, în care din cauza fructului din domnia tot timpul întunericul, rău de salare seputând pătrunde acolo, un mare trib compus din oameni vechi, vârstnici și orbi.



SONET

De-ai să știrea, tu, dulce neștiință,
Și-al nostru gând s'ar desvela din ceață,
Ce orz adânc ne-ar mai lega de viață,
Ce vis nebun, ce sompă n'asuiată?

Inerți și triști cu sufletul de gheață,
Inoununați pe veci de biruință
Ne-am adânci olimpica ființă,
Intr'un extaz de liniște măreață.

Și-ar amuți cântările pe gură,
Un vâl e'ar cobori peste natură,
De doliu și nespuse îndurerare.

Iar pe ruini de vise, vechi altare,
Pustiu și rece, gândul ar străbate,
Un joc de lună, peste orucii uitate.

ARTUR BNAȘESCU

Vitregia soartei făcuse să fie împingi în aceste locuri de un alt trib cu mult mai numeros.

În acea pădure apa se strânsese în multe locuri și formase mlaștini din cari se ridica o dăboare otrăvitoare care venia peste oameni și-i omora pe rând. Copiii muriau la sânul mamelor, bătrânii își plângeau soarta vitregă, familiile se joleau, iar nici unul nu intravedea vre-o scăpare. A margo timpului însemna să fie omorâți de tribul mai puternic, iar înaintea un îndrăgănit s'o porneau de omoco are întuneric, erau mlaștini și pomii seculari făcuse piedici în aparență de nevins.

(Ve urma)

Abonați-vă la
«Curierul Artistic»

Academia Română Document

RUBRICA CINEMATOGRAFICA

Calvarul unui tânăr

Cinematograful Central ne anunță că în zilele de Vineri 31 August, Sâmbătă 1 și Duminică 2 Septembrie, rucăză filmul „Calvarul unui tânăr”.



Cum am promis că vom ține publicul târgoviștean în curent cu spectacolele de artă pură, socotim că este cazul să scoatem în evidență acest

film care prin subiect, interpretare, montare și fotografie, poate fi socotit ca unul dintre cele mai reușite creațiuni cinematografice.

Subiectul: Văduva Ravel are un

singur fiu, pe Gaston, tânăr foarte talentat la desen.

Gaston obține o bursă de la Academie și utilizând și economiile mamei sale, pleacă la Paris să-și desă-



ERNEST VEREBES
în rolul lui Gaston.



EVELYN HOLT

în mai multe planuri prime ale marelui film „Calvarul unui tânăr”.

vârșiască talentul de pictor.

Dar marele oraș, în afară de studii serioase oferă și distracții, serbări, baluri studențești etc. cari turbură mințile tinerilor și prilejuiesc de multe ori



Simpaticele ERNEST VEREBES

cunoștințe cari pot determina o completă schimbare a felului de viață.

Intr'adevăr, la unul din baluri, Gaston intră în mrejele unei dansatoare și astfel ajunge să neglijeze studiile, să renunțe pe propria-i mamă și să părăsească înbiroa sinceră și curată a unei tuloze, înșiși dăruind și viașuții.

În scurt timp ajunge în cea mai neagră mizerie și starea sa începe să-i răpească mințile, dar este redden pe calea cea bună printr'un sacrificiu sublim al mamei sale.

Iată tema pe care s'a brodat cu lux de fapte și în chip extrem de emoționant, o acțiune interesantă și foarte expresiv redată.

Interpretarea: Acestei realizări i s'a făcut parte de-o distribuție aleasă.

În fruntea interpreților esterăfățul Ernest Verebes. Kolarile frivole și agere de june timid sau neobișnuit, așa cum l'am văzut în multe filme, nu prea dăduse satisfacție tânărului artist care dorea să interpreteze personaje mai dificile și complexe.

Vital i se implini, când marele regizor Manfred Noe îi încredință rolul dramatic al lui Gaston, din „Calvarul unui tânăr”.

—În acest film Verebes nu mai interpretează rolul unui ofițer de operă vineză, ci un tânăr artist din cartierul latin al Parisului. Montmartre cu bucuriile și durerile lui, cu studenții, pictori, muzicanți și griseți; Montmartre cu meseriile și atelierile sale, iată mediul în care vom găsi personajul încarnat de Verebes.

Cei cari l'au văzut și în alte filme vor răbda uimiți față de transformarea lui. Vor regăsi, desigur, toate elementele de veselie ce le desfășura în „Danșul albastru”, în „Studentul cerșetor” etc. vor regăsi figura lui tinerească, atât de simpatică, dar pe lângă aceasta, vor mai vedea un artist cu noi resurse dramatice, un artist care ne atrage admirația prin jocul său sincer și real.

În rolul dansatoarei, *Andree Lafayette* va răbda mult timp latipărită în mintea spectatorului. Frumusețea sa rară, rolul cărui dă posibilitatea de a-și arăta toate calitățile artistice, teatrala splendidă și mediul luxos în care se desfășoară acțiunea edată de Gaston părăsindu-viața studentească, sunt tot numai prilejuri de admirație.

În rolul mamei, care se sacrifică din iubire maternă, *Frieda Richard*, a sguătoarea și starea lacrimi spectatorilor.

Trăiesc să amintim tot odită toate emoțiile care izvârșite din neuitate expresivă cu care *Evelyn Holt* (buna cunoscută din filmul „prim dragoste” pentru dăruire) dădeu imbinare de conștință și farmec. *Melba*, *Ugola*

toate scenele în cari apare ca o adiere dulce pe catifelatul fotografiei extrem de reușite.

Montarea. Iși poate închipui oricine că dintr'un asemenea subiect, un regizor ca Manfred Noe, a exploatat o mulțime de lucruri frumoase.

Vor încanta mult scenele de bal mascat ce se potrec într'o vastă și splendid ornamentată sală, costumele ce se perindă la acest bal, luxul din casa dansatoarei, etc. etc.

Deci un film care trebuie văzut

Viitoarele Filme

OMUL FĂRĂ BRĂȚE, un grandios și dramatic spectacol interpretat cu o rară măiestrie de artiștii „cu o mie de fețe” **LON CHANEY**, sub regia lui **Ted Browning**.

Fără îndoială că și această capod'operă a contribuit în mare măsură la celebritatea interpretului, ale cărui filme nu mai au nevoie de altă reclamă.

Un film sugestiv, emoționant și omenesc, în care sublima... dragoste dusă până la sacrificiu, este recată în mod cu totul impresionant.

VALENCIA *Un cea mai frumoasă dintre rose.* Iată o operetă atât de mult așteptată de publicul amator de a vedea filme selecte.

Filmată sub cerul arzător al Spaniei chiar în patria lui **José Padilla**, autorul faimoasei șansonete, această realizare redă cu fidelitate viața florărezilor și dansatoarelor spaniole, captivând pe spectator de la primole imagini.

Interpreta *Maria Delbecin*, o spaniolă autentică ne-a redat o Valencia senuală, plină de patimă și loc nepotând fi comparată din niciun punct de vedere, cu alte interprete cari au jucat în filme cu titlu similar.

DON QUICHOTTE cu *Pat și Patetchon*. Făcând separație de creațiile precedente, mult apreciații critici de nezi, în acest film, întruchipiază popularile figuri create de romanul lui Cervantes întrecându-se pe ei înșiși. —Pe lângă succesul de răs, întâlnim emoția cu care e dublată caracterizarea eroilor, caence face ca adesea gluma să se împletească cu indaigerea.

Nici că se potens găsi interpreți mai ideali pentru curierul medieval (Pat) și pentru Sancho (Patetchon).

Din Pucioasa

Un deosebit merit se cuvine tinerilor studenți din localitate pentru entuziasmul și munca depusă în alcătuirea și reprezentarea revistei „Ce e'ost Pucioasa” în seara zilei de 11 Aug. 1928. Brodată pe diferite subiecte locale, ridiculizând îndeosebi starea primitivă a „parcului” și a „sursei” ce constituie pentru publicul vizitator „perla” acestei stațiuni balneare; criticând printr'un spirit plin de vervă anumite tendințe spre lux, desfrâu, etc., revista și autorii (căr erau totodată și actori) și am bine meritat aplauzele numeroșilor spectatori, în majoritate sezonisți.

Desfășurarea acestei activități artistice în cadrul căminului cultural din localitate cât și seriozitatea spectacolului, ne îndreptățește să credem că tineretul a muncit intens pentru buna reușită.

Prin această manifestare tinerii inițiatori din Pucioasa au dovedit că au putere de muncă și inimă; dacă s'ar adăuga la acestea perseverența și continuitatea, ar putea să înfăptuiesc multe lucruri frumoase, în acest județ, pe țărâmă culturală.

Piese de teatru, cari au succes la sală.

Societatea culturală „Mineral”. Șoțanga recomandă următoarele piese cari au fost jucate de ea și au fost primite cu multă căldură de cântam:

Ispravă — piesă morală în două acte de *Serafim Ionescu*.

Ovidiu Sion — comedie în două acte localizată de *I. A. Bessarabescu*.

În numărul viitor vom continua întrucât credem că prezintă interes pentru inițiatorii de serbări, mai ales că societatea „Mineral” ne recomandă de altă piesele cari au fost cu succes jucate de cântam.